

Šalje: Tomislav Janović

Poslano: 31. prosinca 2017. 18:52

Prima: ministrica@mzo.hr

Predmet: Natječaji za radna mjesta na Hrvatskim studijima

Poštovana gospođo ministrice Divjak!

Uskoro će se navršiti godina dana od kada su Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu nezakonito pretvoreni iz sveučilišnog centra u sveučilišni odjel, odnosno od kada su umjesto uobičajenih i zakonito ustrojenih akademskih tijela (voditelja ustanove, kolegija i znanstveno-nastavnog vijeća) upravljanje tom ustanovom preuzela tzv. „privremena“ (tj. neizabrana) tijela. Od tada do danas, dakle tijekom 2017. godine, odlukama tih tijela ukupno je raspisano 55 natječaja za radna mjesta, od čega 28 za znanstveno-nastavna (ili nastavna) radna mjesta, 15 asistentskih ili poslijedoktorandskih i 12 za nenastavno osoblje. (Da ne bi bilo zabune: u taj broj nisu uključeni mnogobrojni natječaji za naslovna zvanja.) Prema mjesecima i vrsti radnog mjesta to izgleda ovako:

- veljača: 7 radnih mjesta (3+4+0)
- ožujak: 5 radnih mjesta (0+0+5)
- travanj: 5 radnih mjesta (3+2+0)
- lipanj: 13 radnih mjesta (10+3+0)
- kolovoz: 3 radna mjesta (2+1+0)
- listopad: 5 radnih mjesta (3+2+0)
- studeni: 8 radnih mjesta (4+1+3)
- prosinac: 9 radnih mjesta (3+2+4).

Iako je zbog nedostatka informacija – točnije, zbog potpuno netransparentne procedure odobravanja radnih mjesta Hrvatskim studijima – nemoguće točno reći koliko se od 55 raspisanih natječaja odnosi na novoootvorena radna mjesta, jasno je da napredovanja zaposlenika u viša zvanja čine tek mali udio u tom broju te da tzv. „oslobođeni koeficijenti“ (zbog odlaska zaposlenika s ustanove ili u mirovinu) nisu ni približno dovoljni da pokriju ukupni (zbirni) koeficijent. (Naime, u 2017. godini 9 je zaposlenika, od kojih troje u znanstveno-nastavnom zvanju, otišlo s Hrvatskih studija, dok ih je troje umirovljeno.)

Dakle, nedvojbeno je da je broj novoootvorenih radnih mjesta neuobičajeno velik, pogotovo za jednu ustanovu koja se nalazi u „privremenom“ stanju, koja tek očekuje ishod reakreditacijskog postupka i koja, najvažnije od svega, uopće nema strategiju razvoja niti akte koji reguliraju način popunjavanja radnih mjesta. (Jedini akt koji su dosad donijela „privremena“ tijela jest Pravilnik o stegovnoj odgovornosti zaposlenika.) Ustvari, teško da postoji mnogo ustanova u našem sustavu znanosti i visokog školstva – ako uopće postoji jedna jedina! – na kojima je tijekom protekle godine objavljeno više natječaja za radna mjesta nego na Hrvatskim studijima. A svi znamo koliko je teško – barem redovitom procedurom – dobiti odobrenje za otvaranje jednog jedinog novog radnog mjesta u javnom sektoru!

No sam broj novoootvorenih radnih mjesta nije jedina sporna stvar u vezi s navedenim natječajima na Hrvatskim studijima. Jednako je sporan način na koji su ti natječaji raspisani i provedeni. (Trebalo bi napomenuti da svi navedeni natječaji još nisu provedeni; neki su još u tijeku, a dva natječaja za suradnička zvanja su u međuvremenu poništena.)

Primjerice, samo najnovijom (osmom po redu) serijom natječaja, objavljenom 22. prosinca 2017. (<https://narodne-novine.nn.hr/clanci/oglasilo/08236354.html>), otvoreno je, koliko se može procijeniti, najmanje sedam novih radnih mjesta. Za neke od tih radnih mjesta rok za prijavu bio je osam dana od dana objave, tj. od 22. do 30. prosinca 2017., dakle u vrijeme kada na Hrvatskim studijima traje

kolektivni godišnji odmor i kada formalno-pravno nitko ne može ni zaprimiti dokumentaciju za natječaj, a kamoli dati odgovore na moguća pitanja vezana za vrstu radnog mjesta ili tražene uvjete. A da je bilo opravdano očekivati takva pitanja, najbolje pokazuje natječaj pod točkom 5, raspisan za znanstvenika na radno mjesto I. vrste – u znanstvenom zvanju, radi obavljanja, koordinacije, objedinjavanja, razvijanja i praćenja znanstvene djelatnosti zaposlenika, studenata i vanjskih suradnika Hrvatskih studija za rad u Znanstvenom zavodu Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu. Čak i ako zanemarimo činjenicu da dotični zavod de facto još ne postoji (točnije, osnovan je nekoliko dana ranije, na istoj sjednici „privremenog“ Znanstveno-nastavnog vijeća na kojoj je donesena odluka o raspisu natječaja), pa i dvojbena potreba za tako neobično definiranim radnim mjestom s visokim koeficijentom (koje podsjeća na radno mjesto popunjeno jednim prethodnim natječajem – onim za „savjetnika pročelnika“), postavlja se elementarno pitanje: kako je moguće da ustanova s nereguliranim pravnim statusom, kojom upravljaju privremena tijela i koja još nije prošla postupak reakreditacije, može osnivati zavode i u njima zapošljavati znanstvenike za obavljanje administrativnih poslova (za neku buduću znanstvenu djelatnost)?

Nadalje, velik broj natječaja raspisan je tako da su, uz uobičajene zakonske uvjete, navedeni i dodatni uvjeti (izrazima „poželjno je...“ ili „prednost će imati kandidati koji...“), iako u aktualnim dokumentima Hrvatskih studija (uključujući studijske programe) za propisivanje takvih uvjeta ne postoji nikakvo uporište. Tako je, primjerice, uz natječaj raspisan 2. studenog 2017. za suradničko zvanje i radno mjesto dodan sljedeći uvjet: prednost će se dati pristupniku s istraživačkim fokusom u tematskom okviru filozofije športa (...) (https://www.hrstud.unizg.hr/obavijesti?@=20yfh#news_112402). Bilo bi zanimljivo vidjeti obrazloženje odluke (ako ono postoji) kojom se upravo na Hrvatskim studijima, na kojima se trenutačno odvija užurbana „kroatizacija“ pojedinih studijskih programa – a osobito studijskih programa filozofije iz kojih se preko noći izbacuju čak i obvezni predmeti –, raspisuje natječaj za radno mjesto „u tematskom okviru filozofije športa“ (što god to značilo).

Što se tiče samog načina provedbe natječaja, mnogi su natječaji provedeni na netransparentan način, a u nekim slučajevima postoji opravdana sumnja u pristrano postupanje „privremenog“ tijela koje je dalo prednost kandidatu s očito slabijim uvjetima. Ti su slučajevi, detaljno opisani u dopisu koji Vam je 20. lipnja 2017. uputio Nezavisni sindikat znanosti i visokog obrazovanja, a kojim je zatražena provedba upravnog nadzora nad zakonitošću rada Hrvatskih studija i Sveučilišta u Zagrebu. Nakon tog dopisa, točnije 12. srpnja 2017. godine, dogodio se bizaran slučaj protuzakonitog prijama u radni odnos na Hrvatskim studijima dvoje nastavnika s drugog sveučilišta starijih od 65 godina, o čemu su detaljno izvještavali mediji

Smatram da gore iznesene činjenice, ali i mnoge druge koje su Vam zacijelo već poznate, pokazuju opravdanost, ali i urgentnost provedbe traženog upravnog (ili inspekcijskog) nadzora. Jedan od razloga – ako ne i glavni razlog – odlaska nekih od najperspektivnijih znanstvenika i nastavnika s Hrvatskih studija u proteklih nekoliko mjeseci, kao i pada interesa studenata za upis studijskih programa na tom visokom učilištu, nedvojbeno je osjećaj neizvjesnosti, pravne nesigurnosti i potpune nemoći pred odlukama i postupcima „privremenih“ tijela – tijela iz kojih je velika većina zaposlenika Hrvatskih studija isključena i na čije odlučivanje nema baš nikakav utjecaj. Toleriranjem ovakvog presedana u upravljanju jednom akademskom ustanovom poslao bi se pogrešan signal mladim ljudima – kako studentima tako i nastavnicima – čiji ostanak u Hrvatskoj svi zazivamo.

S poštovanjem i dobrim željama u novoj godini,

doc. dr. sc. Tomislav **Janović**,
glavni povjerenik Nezavisnog sindikata znanosti
i visokog obrazovanja na Hrvatskim studijima